

Mál nr. 174/2019**M og
V vegna frjálstrar ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um hvort bótaskylda vegna slyss á vinnustað sé til staðar.****Gögn.**

Málskot dags. 09.05.2019 ásamt fylgiskjölum 1-3.

Bréf V dags. 14.05.2019 ásamt fylgiskjölum 1-6.

Málsatvik.

Hinn 26. júní 2017 slasaðist M þegar hann var að störfum á verkstæði A. M lýsir atvikum á þann hátt að hann hafi verið að saga krossviðarplötu en eftir að því var lokið og hafði slökkt á söginni hafi blað sagarinnar haldið áfram að snúast og afsagið hafi skotist í handlegg hans, með þeim afleiðingum að hann beinbrotnaði. M telur að atvikið megi rekja til vanrækslu A á því að tryggja öryggi starfsmanna sinna og veita viðhlítandi leiðbeiningar. Þannig hafi hlíf/þverbiti, sem varna ætti endurkasti frá sagarblaði, ekki verið á söginni umrætt sinn, en M hafi ekki haft þekkingu til að setja hana á sögina, né hafi hann fengið leiðbeiningar þar að lútandi. M telur að sögin hafi því ekki verið réttilega samsett þegar umrætt atvik átti sér stað. Þá hafi atvikið ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins fyrr en tæpum sex mánuðum eftir að það átti sér stað, og verði A að bera hallann af því að ekki hefði verið framkvæmd viðhlítandi rannsókn á slysinu og tildrögum þess. Máli sínu til stuðnings vísar M til ákvæða laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, og reglna settra á grundvelli þeirra laga. Jafnframt leggur M fram myndir af sambærilegri sög og notkunarleiðbeiningar sagarinnar. V hafnaði bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A með bréfi dags. 25. mars 2019.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir V þeirri afstöðu sinni að það hefði ekki breytt neinu um atvikið þó umræddur þverbiti hefði verið á vélinni, enda nái hann ekki lengra en að sagarblaðinu og hefði því ekki varnað því að afsagið lenti á M. Því hefði þessi meinti vanbúnaður á vélinni ekki þýðingu. Meðfylgjandi bréfi V voru samskipti félagsins við forsvarsmann A. Þar kemur m.a. fram að M hafi ekki slökkt á söginni heldur hafi annar starfsmaður A gert það. Þá hafi þverbitinn ekki verið á því að M hafi ekki nennt að setja hann á, en raunar hefði það ekki komið í veg fyrir slysið þó hann hefði verið á söginni.

Álit:

Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr frjálstri ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja slys M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu A. Ljóst er að aðilum ber ekki saman um atvik eða orsakir þess að M slasaðist umrætt sinn, þ.á.m. hverju það hefði breytt hefði títtnefnd hlíf/þverbiti verið til staðar, en ekki liggja fyrir nefndinni neinar myndir eða skýrar lýsingar á því hvernig vinnu við sögina skuli háttáð. Svo virðist sem vitni hafi orðið að atvikinu, en yfirlýsingar frá þeim eru ekki meðal gagna málsins. Af gögnum málsins verður svo ráðið að slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu fyrr en hinn 19. desember 2017, eða um hálfu ári síðar, þrátt fyrir að M hafi verið óvinnufær um nokkra hríð í kjölfar þess. Með því verður að telja að A hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína samkvæmt 79. gr. laga nr. 46/1980 og verði því að bera hallann af skorti á sönnun um málsatvik, þ.á.m. varðandi það hvort rétt staðsetning umræddrar hlífar hefði komið í veg fyrir tjón. Þá verður ekki séð af gögnum málsins að settar hafi verið sérstakar verklagsreglur varðandi vinnu við sögina og ekki verður ráðið af svörum forsvarsmanns A hvernig kennslu á hana eða framsetningu leiðbeininga hafi verið háttáð. Verður því að telja að A hafi ekki farið nægilega að fyrirmælum laga og reglna er varða leiðbeiningar til starfsmanna í því skyni að tryggja öryggi á vinnustað, samanber t.d. 14. gr. laga nr. 46/1980. Þá verður heldur ekki séð að sérstakt áhættumat hafi verið til staðar í samræmi við 11. kafla áðurnefndra laga. Verður að meta þessi atriði til sakar A eða starfsmanna þess.

Samkvæmt öllu framansögðu er það mat nefndarinnar að bótaskylda úr frjálstri ábyrgðartryggingu A hjá V sé fyrir hendi. Þá verður ekki séð af gögnum málsins að háttsemi M sjálfs teljist til stórkostlegs

gáleysis eða ásetnings, sbr. 23. gr. a. skaðabótalaga nr. 50/1993, og eru því ekki skilyrði til að skerða bætur til hans.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 20. júní 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson, lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.